

AFSCHRIFT

1
9

Griffienummer : 01285
Parketnummer : 66.23.541-96
Repertoriumnummer : 1676
Vonnisdatum : 3 september 2002

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

2002

wonende te , kapster, geboren te op

VERDACHT VAN TE : vastgesteld op 9 mei 1996 :

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde eigendom van :

wonende te , kapster, geboren te op

Een grond te hebben gebruikt voor het plaatsen van meerdere vaste inrichtingen, namelijk een paardenstal (26,25 m x 4,20 m), een berging (10 m x 3,20 m) en een schuthok (12 m x 3,95 m) te hebben gebouwd zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

En vanaf 9 mei 1996 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

Aanpassing:

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans de stedenbouwkundige inspecteur, of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

- de plaats te herstellen in de vorige toestand, zijnde de afbraak van alle constructies, en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 6.000,- Fr., *thans gelezen als 148,74 euro*, per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te : op 03.10.1997, in boek 194, nr. 13 en ambtshalve ingeschreven.

Ontvangen : 1137 frank, *thans gelezen als 28,19 euro*, . De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. _____, advocaat te _____, vertegenwoordigt
beklaagde, met toestemming van de rechtbank, die ter zitting niet verscheen.

*** *** ***

1.

De rechtbank merkt voorafgaandelijk op dat de titel "gemachtigde ambtenaar" in de betichting dient gewijzigd te worden in "stedenbouwkundige inspecteur".

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000).

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2,99,146,147,149,153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagde bestaat erin dat zij een paardenstal, een berging en een schuthok heeft opgericht zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning en vanaf 9 mei 1996 deze constructies in stand heeft gehouden.

De uitvoering van de werken en de instandhouding van deze werken leveren twee afzonderlijke misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst strafbare feit, te weten 24 september 1997, datum van bevel tot dagvaarden (zie arrest Hof van Beroep Antwerpen, 10de kamer, 1 februari 2000, 1089 P 99).

3.

Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te
: kadastraal gekend onder

Deze percelen liggen binnen de grenzen van een natuurgebied (gewestplan
ggk. bij K.B. van 22 maart 1978).

Beklaagde heeft zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een aantal
constructies opgericht, t.w.:

- een paardenstal van 26,25 m x 4,20m onderverdeeld in 5 stallen en 3 bergingen,
(hok 1)
- een berging van 10m x 3,20m, ingedeeld in twee delen (hok 2),
- een schuthok van 12m x 3,95 m (hok 3).

Deze constructies werden uitgevoerd in houten pannen en golfplaten.

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 27 mei 1998 werd
de regularisatie van de schuilhokken geweigerd.

Bij beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van van 3
september 1998 werd het ingesteld niet ingesteld.

Bij ministerieel besluit van 22 juni 1999 werd het beroep verworpen.

Inmiddels blijkt:

- dat schuilhok 1 werd afgebroken,
- dat voor schuilhok 2 op 1 augustus 2001 door het college van burgemeester en
schepenen een stedenbouwkundige vergunning werd afgegeven na het voorstel
tot vergelijk,
- dat voor schuilhok 3 op 10 oktober 2001 door het college van burgemeester en
schepenen een stedenbouwkundige vergunning met voorwaarden werd afgegeven
na het voorstel tot vergelijk; uit een proces-verbaal van vaststelling blijkt dat dit
schuilhok volledig conform deze vergunning werd opgetrokken (proces-verbaal
van vaststelling van 7 februari 2002).

De feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua
tijdsbepaling zijn derhalve bewezen door het vooronderzoek en het onderzoek ter
zitting.

Beklaagde verwijst naar haar goede trouw en stelt nooit in strijd met de wet te
hebben willen handelen.

Voor de stedenbouwkundige misdrijven, dient geen bijzonder opzet te worden
bewezen; het feit dat beklagde in strijd met de stedenbouwwetgeving een aantal
constructies heeft opgetrokken en in stand gehouden is voldoende om te besluiten tot
haar schuld.

Beklaagde beroept zich op het bestaan van een onoverwinnelijke dwaling; ook deze argumentatie kan niet worden gevolgd: een ieder behoort de wetgeving betreffende de stedenbouw te kennen of zich minstens op dit punt te laten voorlichten, zodat ook op dit punt haar argumentatie elke grond mist.

Nu evenwel deze feiten niet van die aard zijn dat ze dienen bestraft te worden met een criminele straf en men mag verhopend dat beklagde zich in de toekomst niet meer aan dergelijke feiten zal schuldig maken, kan haar het voordeel van de opschorting van de uitspraak van veroordeling worden verleend, temeer daar beklagde inderdaad alles in het werk heeft gesteld de bestaande toestand conform aan de wetgeving aan te passen.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,65

Wet 24.12.1993 art. 1-2

Wet van 29 maart 1962 art. 44,64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 2, 99, 146, 147, 160 en 197 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000).

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)

Wet 29.06.1964 art. 1,2,3,4,5,6

Wet 15.06.1935 art. 2,14,24,31,32,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK**;

Verklaart beklagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en geactualiseerd en gepreciseerd.

Stelt vast dat deze feiten werden gepleegd vóór 01.01.2002.

Zegt voor recht dat de uitspraak van de veroordeling opzichtsens beklagde wordt **OPGESCHORT** gedurende een termijn van **DRIE JAREN**.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **42,62 euro**.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van **25 euro**, overeenkomstig het artikel 91 van het KB. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

Stelt vast dat de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur zonder voorwerp is geworden.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DE RTIENDE KAMER**,
3 september 2002, alwaar zetelden:

Mevrouw , Ondervoorzitter, enige rechter,
Mevrouw , Substituut Procureur des Konings,
De heer , Griffier.